



Asian Research Association



பெரும்பாணாற்றுப்படையில் மரபுசார் குடியிருப்பும் - உணவு முறைகளும்

செ. ஆறுச்சாமி அ,*

அ மொழிகள்துறை-தமிழ்ப்பிரிவு, கற்பகம் உயர்கல்விக்கழகம், கோயம்புத்தூர்-641021, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Perumpanatrupadai's Traditional Residence and Food Habits

S. Aruchamy a,*



a Department of Languages – Tamil Wing, Karpagam Academy of Higher Education, Coimbatore-641021, Tamil Nadu, India.

*Corresponding author Email: aruchamy5096@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijot2233>

Received: 13-04-2022; Revised: 09-06-2022; Accepted: 17-06-2022; Published: 24-06-2022

Abstract: The Perumpanatrupadai with the special name Panaru was sung by Kadiyalur Uruthirankannan to praise the Perumpanan who was about to receive the prize by Panan to appease the Thondaiman Ilanthirayan. Not only the news about the bravery and gift of Thondaiman Ilanthirayan, but also the lifestyle of the Panars, the lives and work of Einar, Kovalar, Uzhawar, Valaignar, Anthanar, etc., news about the construction of their residences, food preparation, hospitality, agriculture, barter, etc., have been recorded. This article is designed to analyse the news about housing and food.

Keywords: Perumpanatrupadai, Thondaiman Ilanthirayan, Perumpanan, Lifestyle of the Panars

முன்னுரை

பெரிய யாழை இசைத்துப் பாடி தானும் வறுமை நிலை போக்கி, பிறரையையும் வறுமையிலிருந்து மீள (ஆற்றுப்படுத்தும்) வழிகாட்டும் பெரும்பாணனின் சிறப்புமிக்க தன்னலம் கருதா நிலையினை பெரும்பாணாற்றுப்படை இலக்கியம் எடுத்தியம்புகின்றது. பெரிய யாழ் வைத்திருக்கும் பாணர்கள் பெரும்பாணர்கள் எனப்பட்டனர். இதனை,

“இடனுடைப் பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்பி”

என்ற தொடர் உணர்த்துகின்றது (Backiamary, 2007). பெரிய யாழைக் கொண்டு இசைத்து சகபலவரை ஆற்றுப்படுத்துவதாலும், சிறுபாணாற்றுப்படையை விட அடிவரையறையில், எண்ணிக்கையில் அதிகம் கொண்டிருப்பதாலும் பெரும்பாணாற்றுப்படை எனப் பெயர் பெற்றது எனலாம். ஆற்றுப்படை என்பது, வாழ்க்கைதரம் குறைந்தும் மற்றும் அத்தியாவசித் தேவைகள் அதிகரிப்பதாலும் வறுமை நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறான், அவ்வாறு வறுமை நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட கலைஞர் குழுக்களில் ஒருபகுதியினரான பாணர், கூத்தர், பொருநர், விறலியர்கள் தங்கள் வாழ்க்கை நிலையையும், தங்களின் அன்றாடத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு அரசர்களை நாடிச் செல்கின்றனர். சென்று அரசனின் புகழ், வீரம் போன்றவற்றை பாடல்களாக இசைத்து அரசனை மகிழ்வித்து அவன் வழங்கிய பொருட்களுடன் வரும்பொழுது எதிர்பட்ட, வறுமையில் வாடிக் கொண்டிருக்கின்ற சக பாணனைப்பார்த்து பொருள் பெற வழியமைத்துக்கொடுத்து ஆற்றுப்படுத்துவதை ‘ஆறுதல் படுத்தல்’ என்ற வகையில் பொருள்படுமாறு ஆற்றுப்படை என்ற சொற்றொடர் அமைந்தது எனலாம்.

இதனை,

“கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்



ஆற்றிடைக் காட்சி உறழ்த் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுநீஇச்
சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்”

என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகின்றது (Subramaniyan, 2003). இந்நூலுக்கு 'பாணாறு' என்ற பெயரும் உண்டு. இத்தகைய சிறப்புப் பெற்ற இந்நூலில் குடியிருப்பு, உணவுமுறைகளைப் பற்றி எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பெரும்பாணாற்றுப்படை அகப்பார்வை

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் பாணன் கைவசமிருக்கும் யாழினது சிறப்பு மற்றும் வருணனை, பாணன் வறுமை, பரில்பெற்ற பாணனின் செல்வச் செழிப்பு, தொண்டைமான் இளந்திரையனின் மாண்பு, அவனது ஆட்சியின் பெருமை, உப்புவணிகர் செல்லும் வழியின் நிலை, உமணரின் வண்டி, எயினர் குடிசை, புல்லரிசி எடுத்தல், எயிற்றியர் உணவு, கானவர்களின் வேட்டை, கோவலர் குடியிருப்பு, கோவலரின் குழலிசை, முல்லைநிலத்தில் பொருட்களின் சிறப்பு, மருதநிலக்காட்சிகள், நெல்லரிந்து கடா விடுதல் நிகழ்வு, உழவரின் வீடு, வலைஞர் குடியிருப்பு, அவர்களின் உணவுமுறை, அந்தணர் குடியிருப்பு, துறைமுகப் பட்டினத்தின் சிறப்பு, பட்டினத்து மக்களின் விருந்தோம்பல், இளந்திரையனின் விருந்தோம்பல் பண்பு போன்ற செய்திகள் விவரிக்கப்படுகின்றன.

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் குடியிருப்புகள்

மனித சமுதாயத்தின் மிகத் தொன்மையான நிறுவனமாகத் திகழ்வது குடும்பமாகும். இது எல்லாக் காலங்களிலும், எல்லாச் சமுதாயங்களிலும் நிலவிவரும் வாழ்வியல் சார்ந்த மரபுமுறைகளில் ஒன்றாகும். சமூகத்தின் ஒப்புதலுடன் கணவன் மனைவியாக வாழ்வோருக்கு குடியிருப்பு என்பது இன்றியமையாததாக இருந்தது. அவ்வகையில் மனித சமுதாயத்திற்கு குடியிருப்பும் மிகவும் அவசியமானதான ஒன்றாகியது. அந்நிலையில் பெரும்பாணாற்றுப்படை நூலில் இடம் பெறும் குடியிருப்புக்களாக, எயினர் குடியிருப்பு, கோவலர் குடியிருப்பு, உழவர் குடியிருப்பு, வலைஞர் குடியிருப்பு, அந்தணர் குடியிருப்பு போன்றோரின் குடியிருப்பு முறைகளை இந்நூல் சிறப்புற எடுத்தியம்புகின்றது.

எயினர் குடியிருப்பு

“நீள் அரை இலவத்து அலங்குசினை பயந்த
பூளை அம்பசங்காய் புடை விரிந்தன்ன
வரிப்புற அணிலொடு, கருப்பை ஆடாது
யாற்று அறல் புரையும் வெரிநுடைக் கொழுமடல்
வேல்தலை அன்ன வைந்நுதி நெடுந்தகர்,
ஈத்துஇலை வேய்ந்த எய்ப்புறக் குரம்பை”

என்ற பாடல்வரியில் இலவமரத்தின் முற்றிய காய்கள் வெடித்துச் சிதறும் போது அதனிலிருந்து வெளிப்படும் மென்மையான, வெண்மையான பஞ்சையொத்த ரோமத்தை தம் உடலிலே கொண்டிருக்கின்ற அணில்களும், எலிகளும் புகாத வண்ணம் ஈந்தன் இலைகளைக் கொண்டு வேயப்பட்டு இருந்தது. ஈந்தம் இலையானது அதன் அருகுகளில் முள்ளைப் பெற்றிருக்கும் அம்முள்ளின் தன்மை பார்ப்பதற்கு முள்ளம் பன்றியின் முதுகைப் போன்று காட்சியளிப்பதாகச் சுட்டுகின்றது. முள்ளம்பன்றியின் முதுகில் உள்ள முள் மிகவும் கூர்மையானது. அத்தன்மைகொண்ட ஈந்தை முள்ளினைக் கொண்டு வேய்ந்திருப்பதால் குடிசைக்குள் அணில்களோ எலிகளோ புகாவண்ணம் எயினர் குடிசை அமைத்துள்ளனர் (Subramaniyan, 2003).



கோவலர் குடியிருப்பு

முல்லை நிலமக்களாகிய இடையர் குலத்தினர் தங்களின் உன்னதமான தொழிலான ஆநிரைகளை மேய்த்தல், பால் பீய்ச்சுதல், நெய்தயாரித்தல் போன்ற வேலைகளில் ஈடுபட்டு வரும் அவர்கள் தம் வாழிடங்களையும் குடியிருப்புகளையும் அமைக்கும் முறைபற்றி பெரும்பாணாற்றுப்படை மிக அழகாக எடுத்தியம்புகிறது. கற்காலம் முதல் தற்போதுள்ள நவீன வாழ்வியல் வாழிடங்கள்வரை பல மாற்றங்களைக் கொண்டு குடியிருப்புகள் நிர்மாணிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். அவ்வகையில், முல்லைநில மக்களாகிய இடையர் வசிக்கும் ஊர்களில் சிறு சிறு குடிகள் காணப்படுகின்றன அக்குடிகள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதை,

“கற்றை வேய்ந்த கழித்தலைச் சாம்பின்

அதனோன் துஞ்சும் காப்பின் உதள

நெடுந்தாம்பு தொடுத்த குறுந்தறி முன்றில்

கொடுமுகத் துருவையொடு வெள்ளை சேக்கும்

இடுமுள் வேலி எருப்படு வரைப்பின்”

குடிகளின் வாயிலில் கட்டையாலான கால்கள் நடப்பட்டிருக்கும் அக்கால்களில் ஆட்டிற்குரிய தீவனமான கழைகள் ஆங்காங்கே கட்டப்பட்டிருக்கும். அவற்றை ஆடுகளும் ஆட்டுக்குட்டிகளும் தின்று கொண்டிருக்கின்றன. குடில் பனை ஓலைகளைக் கொண்டு கூரை வேயப்பட்டிருந்தது. குடிலின் கதவுகள் மூங்கில் கழிகளால் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அக்குடிலின் வாயில்களில் ஆட்டுக்குட்டிகள் தின்ற குழைகளின் கழிவுகளும், ஆடுகளின் கழிவுகளும் குவிந்து கிடக்கின்றன. குடிலின் உட்பகுதியில் ஆட்டுத் தோல் படுக்கையில் ஆடுகளைக் காப்போன் படுத்திருக்கின்றான். நீண்ட கயிறுகளைக் கொண்டு ஆட்டுக் கிடாய்கள் கட்டப்பட்டிருந்தது. அதனருகில் வளைந்த முகமுடைய செம்மறி ஆடுகளும், வெள்ளாடுகளும் கட்டப்பட்டிருந்தது. அச்சிறுகுடிகளுள் சுற்றி மூங்கில் முட்களைக் கொண்டு வேலி அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இத்தகைய குடிகளை கோவலர்கள் அமைத்திருந்தனர் என்பதை இப்பாடல் மூலம் அறிய முடிகின்றது (Subramanian, 2003).

உழவர் குடியிருப்பு

உழவர்கள் தங்கள் விவசாய நிலங்களில் வாழிடங்களையும் குடியிருப்புகளையும் அமைத்துள்ளனர். அச்செய்தியை,

“குடகாற்று எறிந்த குப்பை, வடபால்

செம்பொன் மலையின், சிறப்பத் தோன்றும்

தண்பணை தழீஇய தளரா இருக்கை

பகட்டு ஆன்ற கொடு நடைக் குழுவிக்

கவைத்தாம்பு தொடுத்த காழ்ஊன்று அல்குல்”

என்ற பாடல் வரியில் மருதநில உழவர்கள் வைக்கோல் போர்களை பூதங்களைப் போன்று காட்சியளிக்கும் வகையில் அடுக்கி வைத்திருந்தனர். பாம்பு உரைகின்ற மருதநிலமாக இருப்பதால் எலிகள் வந்து நெற்கதிர்களைத் தின்னாது இருப்பதற்காக, சூடு அடிப்பதற்கு முன்பு வைக்கப்பட்ட வைக்கோல் போர்கள் பூதங்கள் போன்றுகாட்சியளித்தது. நெற்கதிர்களைச் சுற்றி உழவர் குடியிருப்புகள் அமைந்திருந்தது (Vasudevan, 2007).

வலைஞர் குடியிருப்பு

கடற்கரையை ஒட்டிய பகுதிகளில் மீன்பிடிப்போராகிய வலைஞர்கள் தங்கள் குடியிருப்புகளை அமைத்திருந்தனர் என்ற செய்தி,



“வேழம்நிரைத்து, வெண்கோடு விரைஇ,
தாழை முடித்துத் தருப்பை வேய்ந்த,
குறியிறைக் குரம்பைப் பறியுடை முன்றில்,
கொடுங்காற் புன்னைக் கோடுதுமித்து இயற்றிய,
பைங்காய் தூங்கும் பாய்மணற் பந்தர்,
இளையரும் முதியரும் கிளையுடன் துவன்றி...”

எனத் தொடங்கும் பாடலில் வலைஞர்கள் தங்கள் குடியிருப்பை அமைக்கப் பயன்படுத்தும் பொருட்களில் வஞ்சி, காஞ்சி மரங்களைக் கொண்டு தாழைநாரைால் கட்டி அதற்கு மேல் சோளத்தட்டை மற்றும் தருப்பைப் புல்லைக் கொண்டு வேய்ந்து குடியிருப்பை அமைத்துள்ளனர். தாழ்ந்த இறப்பை கொண்டு வீடுகள் அமைத்திருந்தனர். நெய்தல்நில மரமாகிய புன்னையின் வளைந்த காலையுடைய மரத்தைவெட்டி அதைப் பந்தல் போன்று அமைத்திருந்தனர் (Subramaniam, 2003).

அந்தணர் குடியிருப்பு

அந்தணர் குடியிருப்பைப் பற்றிக் கூறும்போது,
“செழுங்கன்று யாத்த சிறு தாள் பந்தர்,
பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவநல் நகர்,
மனைஉறை கோழியொடு குமிலி துன்னாது,
வளைவாய்க் கிள்ளை மறைவிளி பயிற்றும்”

என்ற பாடல்வரிகளில், அந்தணர் வீட்டு வாயிலில் சாணத்தால் மெழுகப்பட்டிருந்த அவ்வீடு தெய்வீகத் தன்மையுடைய அழகான வீடாக அவர்கள் வீடு இருந்தது. வீட்டு வாயிலின் முன்பு செழுமையான கன்றுகள் கட்டப்பட்டிருந்தது. அந்தணர்கள் வீடுகளில் வளர்க்கப்படும், வளைந்த வாயையுடைய கிளிகள் அந்தணர்கள் ஓதும் வேதங்களைக் கேட்டுத் தாமும் கூறுகின்றன என்ற சிறப்பைப் பெற்றிருந்தது அந்தணர் வீடுகள் (Subramaniam, 2003).

எயினர் உணவு

மனித உணவுமுறை சங்ககாலம் முதல் தற்பொழுது வரை ஏராளமான மாற்றங்களும் புதுரகங்களையும் கொண்டு வலம்வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவ்வகையில் எயினர்கள் தங்கள் அன்றாட உணவுகளைச் சேகரிக்கும் முறையை,

“ஈன் பிணவு ஒழியப்போகி, நோன் காழ்
இரும்புதலை யாத்த திருந்துகணை விழுக்கோல்
உளிவாய்ச் சுரையின் மிளிர மிண்டி,
இருநிலக் கரம்பைப் படுநீரு ஆடி,
நுண்புல் அடக்கிய வெண்பல் எயிற்றியர்
பார்வை யாத்த பறைதாள் விளவின்
நீழல் முன்றில், நிலஉரல் பெய்து,
குறுங்காழ் உலக்கை ஓச்சி, நெடுங்கிணற்று
வல்ஊற்று உவரி தோண்டித் தொல்லை
முரவுவாய்க் குழிசி முரி அடுப்பு ஏற்றி,
வாராது அட்ட, வாடுணன், புழுக்கல்



வாடாத் தும்பை வயவர் பெருமகன்”

என்ற பாடல்வரிகளில், சமீபத்தில் குழந்தைபெற்ற எயினப்பெண் குழந்தையோடு மான்தோல் விரிப்பில் படுத்திருக்கிறாள். இதில் பழங்காலத்து விரிப்பாக சாதாரண மக்களும் மான்தோல் பயன்படுத்தியிருந்ததை இங்கு அறிகிறோம் (Subramaniam, 2003). குழந்தைபெற்ற அப்பெண்ணைத்தவிர ஏனைய எயினப் பெண்கள் புல் அரிசி எடுக்கச் செல்கின்றனர். வைரம் பாய்ந்த மரத்தடியில் மேலே இரும்புஉளி போன்ற ஒன்றை இணைத்துக் அதைக்கொண்டு நிலத்தைத் தோண்டி புல் அரிசி எடுக்கின்றனர். எடுத்த புல்லரிசியை வாய்முறிந்த பானையில் உலைநீரை வைத்து அதில் புல்லரிசியையிட்டுச் சமைப்பார். அதனுடன் உப்புக்கண்டமாகிய கருவாட்டையும் வைத்திருப்பார்.

கோவலர் உணவு

முல்லைநில மக்களான இடையர் குலப் பெண்கள் தங்களது குடில்களில் இருள் புலரும் அதிகாலை வேளை பறவைகள் எழுகின்ற கோலத்தில் எழுந்து உணவுகளைத் தயார் செய்கின்றனர் அச்செய்தியை,

“ஆம்பிவான் முகை அன்ன கூம்புகிழ்

உறைஅமை தீம்தயிர் கலக்கி, நுரைதெரிந்து,

புகர்வாய்க் குழிசி பூஞ்சமட்டு இரீஇ,

நாள்மோர் மாறும் நல்மாமேனி,

சிறுகுழை துயல்வரும் காதின், பணைத்தோள்,

குறுநெறிக் கொண்ட கூந்தல், ஆய்மகள்

அளைவிலை உணவின் கிளைஉடன் அருந்தி

நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளாள்,

அதிகாலையில் எழுந்து புலிகுரல் போன்று ஒலிக்கின்ற தயிர் மத்தினை எடுத்து தயிர் கடைவாள். குடைக்காளானை போன்று தயிர் உறைந்திருக்கும். அதைக்கடைந்து அதிலிருந்து எடுத்த வெண்ணெயை தனியாக வைத்துவிட்டு மோரைமட்டும் அதற்குரிய பானையில் எடுத்துக்கொண்டு சென்று மோரைவிற்பு அதிலிருந்து கடைத்த வருமானத்தில் தன் குடும்பத்திற்கு வேண்டிய உணவுப் பொருட்களை வாங்கிவருகின்றாள். இடையர் குடிசைகளில் சென்றால் நண்டுகளின் சிறு பார்ப்பினைப் போன்ற சோற்றைப் பாலுடன் வழங்குவார்கள் (Subramaniam, 2003).

உழவர்களின் உணவு

மருதநிலத்தை வாழிடமாகக் கொண்ட உழவர்கள் தங்களின் அன்றாட உணவுகளைத் தயார் செய்யும் முறையினையும், வந்த விருந்தினருக்கு வெண்மையான சோற்றுடன் அவர்கள் வீட்டில் வளர்த்த கோழியை சமைத்து பொறியல் செய்து அதனுடன் பறிமாறுகின்றனர் அதை,

“வினைஞர் தந்த வெண்ணெல் வல்சி

மனைவாழ் அளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவீர்”

மேலும் உழவர் வீடுகளுக்குச் சென்றால், அவர்களுக்குரிய நிலமாக மருத நிலத்தில் விளைந்த கரும்பை அங்குள்ள ஆலைகளில் அரைக்கும் ஓசை எங்கும் ஒலிப்பதாக உள்ளது. அவ் ஆலைகளில் எடுத்த தூய்மையான, இனிமையான கரும்புச்சாற்றை தங்கள் இல்லங்களில் வரும் விருந்தினருக்கு வழங்குவார் (Subramaniam, 2003).

வலைஞர் உணவுமுறை

கடற்கரைப்பகுதியில் தங்கள் வாழிடங்களை அமைத்திருக்கும் வலைஞர்கள் அவர்கள் தம் இல்லங்களுக்கு வரும் விருந்தினருக்கு விருந்தளிப்பதை,



“அவையா அரிசி அம்களித் துழவை
மலர்வாய்ப் பிழாவலி புலர ஆற்றி,
பாம்புஉறை, புற்றின் குரும்பி ஏய்க்கும்
பூம்புறநல் அடை அளைஇத் தேம்பட
எல்லையும் இரவும் இருமுறை கழிப்பி,
வல்வாய்ச் சாடியின் வழைச்சுஅற விளைந்த,
வெந்நீர், அரியல் விரல் அலை, நறும்பிழி,
தண்மீன் சூட்டொடு தளர்தலும் பெறுகுவீர்”

என்ற பாடல்வரிகளில், குற்றாத கொழியல் அரிசியை பெரிய வாய் அகன்ற பாத்திரத்தில் இட்டு களிபோன்று கூழ் சமைப்பார். அதில் புற்றாம் சோறுபோன்ற நெல் முளையை இடித்துக் கலப்பார் (Subramanian, 2003). அதை இரண்டு நாள் இரவும் பகலும், வைத்திருப்பார். அதன்பின்னர் உறுதியான வாயையுடைய பெரிய சாடியில் அதைப்போட்டு வெந்நீர் ஊற்றி வேகவைப்பார். பின்பு கையால் துழாவி நெய் அரிப்பால் வடிகட்டுவார். அதுசுவையான மதுவாக அமையும். அந்த மதுவினை பச்சை மீனை சுட்ட சூட்டொடு சேர்த்துத் தருவார். நீங்கள் சோர்வு காலத்தில் அதை உண்ணலாம் என்ற செய்தியிலிருந்து வலைஞர்களின் உணவுமுறைபற்றி அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியத்தின் பத்துப்பாட்டில் இடம்பெறும் பெரும்பாணாற்றுப்படையானது, தொண்டைமான் இளந்திரையனின் வீரம், கொடை பற்றிய செய்தியை மட்டுமல்லாது, பாணர்களின் வாழ்க்கைமுறை, எயினர், கோவலர், உழவர், வலைஞர், அந்தணர் போன்றோரின் வாழ்க்கை, தொழில், அவர்களது குடியிருப்பு, உணவு போன்ற செய்திகளை மிகச்சிறப்பான முறையில் படம்பிடித்துக் காட்டுவதாக பெரும்பாணாற்றுப்படை விளங்குகிறது.

References

- Backiamary, F., (2007) Vagamai Nokkil Ilakkiya Varalaru, New Century Book House, Chennai, India.
Subramanian, S. V., (2003) Sanga Ilakkiyam Pathupattu, New Century Book House, Chennai, India.
Vasudevan, K., (2007) Panmuga Nokkil Ilakkiya Varalaru, Devan Pathippagam, Chennai, India.

Funding

No funding was received for conducting this study.

Conflict of interest

The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

S. Aruchamy, Perumpanatruppatai's Traditional Residence and Food Habits, Indian Journal of Tamil, 3(3) (2022) 11-16. <https://doi.org/10.54392/ijot2223>

